

SAMÞYKKTIR

Sparisjóðs Sauðárkróks, Sauðárkróki.

I. Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Sauðárkróks. Heimili hans og varnarþing er á Sauðárkróki.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 1. ágúst 1886 og er tilgangur hans að ávaxta fé manna með því að lána það út aftur, gegn fullnægjandi tryggingu.

3. gr.

Sem trygging fyrir því, að sjóðurinn standi í skilum, er allur varasjóður hans, eins og hann er á hverjum tíma, og auk þess ábyrgð 30 manna fyrir minnst 3000 krónum. Fundabók sjóðsins skal jafnan sýna hverjir eru í ábyrgð þessari, og er stjórninni skylt að gera það sem í hennar valdi stendur til að sjá um, að ábyrgðarmenn verði aldrei færri.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 5 menn. Skulu þrír þeirra kjörnir á aðalfundi til 4 ára í senn og aðrir þrír til vara. Hlutfallskosningu skal viðhafa, ef óskað er. Á sama hátt kýs sýslunefnd Skagafjarðarsýslu 2 stjórnarmenn og 2 til vara og gildir kosning þeirra til sama tíma. Stjórnin skiptir með sér störfum. — Ekki má stjórnin reka eigin lánastarfsemi, eða aðra atvinnu, er geti komið í bág við hagsmuni sjóðsins.

5. gr.

Stjórn sparisjóðsins hefur umsjón með öllum framkvæmdum hans milli aðalfunda. Skal hún fyrst um sinn, þangað til annað verður ákveðið af aðalfundi, gegna afgreiðslustörfum við hann. Það skal vera aðalreglan, að eigi má greiða neina upphæð úr sjóðnum né í hann, nema tveir af stjórnendum séu viðstaddir og riti þeir upphæðina tafarlaust í bækur sjóðsins, hvor um sig. Birta skal í blaði því, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, hverjir séu stjórnendur sjóðsins og hverjir geti undirritað kvittanir og aðrar yfirlýsingar, svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.

Stjórnendur sjóðsins bera einn fyrir alla og allir fyrir einn ábyrgð á því, að ekkert af fé sjóðsins fari forgörðum fyrir hirðuleysi. Tapist eitthvað af fé sjóðsins fyrir handvömm eða óráðvendni sparisjóðsstjórnar, endurskoðenda, eða annarra, sem við hann eru riðnir, skal hlutaðeigendum skylt að bæta skaðann, ef krafizt er, og sæti þeir auk þess hegningu, eins og lög standa til um sýslunarmenn hins opinbera.

6. gr.

Stjórnendur sjóðsins og starfsmenn mega ekki sjálfir taka lán úr sjóðnum. Eigi mega þeir heldur ábyrgjast lán úr honum fyrir aðra.

7. gr.

Stjórnarfundir skulu haldnir svo oft, sem þörf krefur, og eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Stjórnin ber ábyrgð á að bókhald sjóðsins sé samkvæmt ákvæðum laga um sparisjóði frá 27. júní 1941 og reglugerðar frá 15. febr. 1942.

8. gr.

Eigi síðar en í aprilmánuði ár hvert skal aðalfundur haldinn og boðar formaður hann öllum ábyrgðarmönnum skriflega með minnst sex daga fyrirvara. Á fundinum hafa ábyrgðarmenn einir atkvæðisrétt og ræður afl atkvæða, þó má ekki breyta samþykktum sjóðsins nema $\frac{2}{3}$ hlutar fundarmanna á lögmætum fundi samþykki. Fundur er lögmætur, ef löglega er til hans boðað, þótt eigi sé mættur nema þriðjungur ábyrgðarmanna. Aukafundi boðar formaður á sama hátt og aðalfundi, þegar honum þykir þörf á, eða minnst 5 ábyrgðarmenn æskja þess.

52

5. marz

9. gr.

Á aðalfundi skal stjórnin leggja fram reikninga hans fyrir síðastliðið almanaksár ásamt athugasemdum endurskoðenda og svörum sínum. Aðalfundur úrskurðar reikningana og liggur í því kvittun fyrir reikningsskilunum að fullnægðum úrskurðum. Stjórn sjóðsins ber ábyrgð á, að reikningur hans fyrir umliðið almanaksár sé fullger fyrir lok marzmánaðar og að hann sé gerður eftir fyrirmynd, er stjórnarráðið semur.

II. Um innlög í sjóðinn, inn- og útborgun, vexti o. fl.

10. gr.

- a. Hver sá, er kemur fé á vöxtu í sjóðinn, fær sem skirteini fyrir innstæðu sinni viðskiptabók með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók sjóðsins stendur. Í öllum viðskiptabókum skal vera prentað ágríp af lögum um sparissjóði frá 27. júní 1941, svo og samþykktir sparissjóðsins. Eigandi greiðir andvirði bókarinnar, þegar hann leggur inn í hana í fyrsta skipti, en þegar innstæða hennar er öll tekin út, skal afhenda sjóðnum hana til ónýtingar án endurgjalds. Glatist viðskiptabók verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum.
- b. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi getur meiri hluti sparissjóðsstjórnar neitað viðtöku á fé í sjóðinn, eða gert að skilyrði, að það standi óhreyft að minnsta kosti í eitt ár.
- c. Sparissjóðurinn getur neitað einstökum viðskiptamönnum um að hafa hærri innstæðu en tíu þúsund krónur á vöxtum í sjóðnum.
- d. Um eigur manna í sparissjóðnum verður eigi sagt öðrum en þeim, sem lögum samkvæmt geta krafizt þess.

11. gr.

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparissjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga. Vextirnir reiknast í mánuðum þritugnættum og skulu þeir reiknaðir út og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Heimilt er aðalfundi, ef hann telur ástæðu til, að ákveða, að af upphæðum, er standa í sjóðnum skemur en tvo mánuði, séu engir vextir greiddir.

12. gr.

Af fé, sem sparissjóðurinn ávaxtar með sparissjóðskjörum, verður greitt það sem menn óska án uppsagnarfrests, þegar stjórn sjóðsins sér það fært, en telji hún nauðsynlegt að krefjast uppsagnarfrests getur hún heimtað að upphæðum, sem eru yfir 500 krónur, sé sagt upp með tveggja mánaða fyrirvara.

13. gr.

Aldreí má greiða neina upphæð af sparissjóðsinnstæðufé, nema því aðeins að viðskiptabókin sé sýnd, og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana, og er það

52 full sönnun fyrir greiðslunni gagnvart eiganda hennar. Heimilt er að taka við innlögum, þó viðskiptabók sé ekki sýnd, og skal þá gefin kvittun, ef óskað er, en gæta skal þess að fylgja um þetta ákvæðum þar að lútandi laga. Ef sparisjóðurinn tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að hefja innstæðuna með tékka, án þess að viðskiptabókin sé sýnd, skal greinilega letrað á bókina, að hún sýni ekki ávallt rétta innstæðu og sé því ekki veðhæf.

Það er eigi á ábyrgð sparisjóðsins þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

14. gr.

Ef eigandi að innstæðufé, eða erfingjar hans, vitja eigi sjóðsins í 15 ár, til að taka við vöxtum eða segja upp höfuðstól, og eigi heldur innan 6 mánaða eftir áskorun í blaði því, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, er öll innstæðan ásamt vöxtum orðin eign sjóðsins.

15. gr.

Ársarð allan af rekstri sjóðsins, að kostnaði og vöxtum frádregnum, skal leggja í varasjóð. Tjón, er sparisjóðurinn kann að verða fyrir og ársarður eigi hrekkur til að greiða, skal greiða úr varasjóði, en eigi má greiða þaðan annað, nema því aðeins, að varasjóður nemi að minnsta kosti 10% af sparisjóðsinnstæðufénu samanlögðu.

Þegar svo er komið hag varasjóðs, má með samþykki stjórnarráðsins verja fé úr sjóðnum til nýtsamlegra fyrirtækja í almenningsþarfir í héraðinu. Að öðru leyti en hér er greint, skal með varasjóðinn farið samkvæmt ákvæðum laga um sparisjóði frá 27. júní 1941.

III. Um útlán.

16. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

- a. með því að kaupa rikisskuldabréf eða önnur skuldabréf, sem álíta má jafngóð. Skal, ef bréfin hljóða á handhafa, tafarlaust láta nafnskrá þau sem eign sparisjóðsins;
- b. með því að lána fé gegn áreiðanlegu fasteignaveði, eða sjálfskuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Um lán út á fasteignir skal höfð hliðsjón af gildandi fasteignamati. Skulu þau vera afborganalán og eigi veitt til lengri tíma en 40 ára, ef jörð eða steinhús er að veði, en eigi lengri tíma en 25 ára, ef timburhús er að veði. Húseignir, sem veðsettar eru sjóðnum, skulu jafnan váttryggðar í félagi, er stjórn sjóðsins tekur gilt. Sjálfskuldarábyrgðarlán má eigi veita til lengri tíma en 10 ára, og skal þess gætt, að þau séu jafnan vel tryggð;
- c. með því að kaupa vixla, sem sparisjóðsstjórnin álitur fulltrygga, þó má ekki kaupa vixla sem falla í gjalddaga eftir meira en 6 mánuði;
- d. á hvern annan fulltryggan hátt, sem stjórn sjóðsins telur heppilegan.

17. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar sé því samþykkur og hafi ákveðið hámark lánsupphæðar. Aðalfundur ákveður vexti og forvexti af útlánum, svo og vaxtagjalddaga og dráttarvexti, en heimilt er sparisjóðsstjórninni að taka um þetta ákvarðanir milli aðalfunda, ef þörf krefur.

18. gr.

52

5. marz

Aldrei má sparisjóðurinn taka lán, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar hafi ákveðið það, enda sé það til þess gert, að fullnægja skuldbindingum sjóðsins gagnvart innstæðueigendum. Óheimilt er sjóðnum að gefa út handhafaávisanir á sjálfan sig. Um tryggingar fyrir því, að sjóðurinn geti hvenær sem er fullnægt skyldum sínum um greiðslu á innlánsfé fer eftir þar að lútandi ákvæðum laga um sparisjóði.

IV. Um reikninga sjóðsins og endurskoðun.

19. gr.

Reikningsár sparisjóðsins skal vera almanaksárið, og skal ársreikningur hans ávallt vera saminn og lagður fram á skrifstofu sjóðsins fyrir lok marzmánaðar ár hvert.

20. gr.

Gera skal reikning yfir inn- og útborganir sjóðsins á árinu, reikning yfir tekjur hans og gjöld á árinu og nákvæman efnahagsreikning yfir hag hans í árslok. Skal frá þessum reikningum og fylgiskjölum þeirra gengið eins og fyrir er mælt í lögum um sparisjóði.

21. gr.

Til að rannsaka reikninga sjóðsins og bókfærslu alla velur sýslunefnd Skagafjarðarsýslu tvo endurskoðunarmenn og tvo menn til vara, er koma í stað aðalmanna í forföllum þeirra. Tilkynna skal sparisjóðseftirlitinu hverjir séu kosnir endurskoðendur sparisjóðsins.

22. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka, þegar eftir að hann er saminn og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir 15. apríl. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um, að endurskoðun reikningsins sé lokið. Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda og svörum reikningshaldara leggst síðan fyrir aðalfund til úrskurðar. Endurskoðendur hafa frjálstan aðgang að öllum bókuum, verðbréfum og öðrum skjölum og verðmætum sjóðsins, hvenær sem þeir óska. Skytt er þeim að hafa nákvæmt eftirlit með bókfærslu sjóðsins og haga starfi sínu að öllu leyti í samræmi við þar að lútandi ákvæði laga um sparisjóði.

23. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun til sparisjóðsstjórnarinnar og endurskoðenda, svo og greiðslu til þeirra, er vinna að afgreiðslustörfum við sjóðinn.

24. gr.

Auk samþykktá þessara gilda einnig fyrir sjóðinn lög um sparisjóði frá 27. júní 1941 og reglugerð um sparisjóði frá 15. febr. 1942, svo og síðar meir þau ný lagaákvæði, er löggjafinn kann að setja varðandi alla sparisjóði í landinu.

Samþykktir þessar staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 5. marz 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.